PROGRAMMA

Quo

Glorioſiſſimam

CHRISTI TRIUMPHATORIS RESURRECTIONEM

RECTOR

UNIVERSITATIS ROSTOCHIENSIS

JOANNES JACOBUS DÖBELIUS,

Med. D. P. P. Poliater, & Facultatis

ſuæ p. t. DECANUS,

CIVIBUS ACADEMICIS,

devotâ animi veneratione,

ſeriò ſeduloq; colendam proponit.

ROSTOCHII,

Typis JOHANNIS KILII, Univerſitatis Typogr. 1669.

ΓΕΘΡΗ Ὁ ΧΡΙΣΤΟΣ, SURREXIT CHRISTUS; prima hodie vox Angeli eſt, mulieres, querulè Servatorē quęrētes, ſolantis. ΗΓΕΡΘΗ Ὁ ΧΡΙΣΤΟΣ, SURREXIT CHRISTUS; prima hodie vox Chriſtiani eſt, fratrem apud Græcos ſalutantis, & ΟΝΤΩΣ ΗΓΕΡΘΗ, VERE SURREXIT, prima vox eſt reſalutantis. David, quando, cæſis Philiſtinorum turmis, de hoſtibus triumpharet, filiæ Sionis cantilantes, inſigni plauſu reducebant Victorem. Victore noſtro ex mortuis reviviſcente, univerſa meritò Eccleſia lætum aliquod RESURREXIT inclamat. MAURITIUS, Belgarū Dux, ex duriſſimo, adverſum Hiſpanos prælio, acie diruptâ, biduum deſideratus, biduum pro mortuo habebatur: Sed, quanto defenſitandis erat gaudio, poſtquam re ipsâ eſſe verum ſentiebant, quod defenſoris de ſe nomen præbebat, MARS VIVIT. Vivit, qui pro nobis, mortis reis, mortuus erat; nec ipſe tan-

túm

tùm vivit, ſed & morte ſuâ mortem vicit. Introierat in mundum per peccatum mors, cum hâc pugnandum nobis erat; ſed peccaveramus omnes, unde omnes jubebamur mori. Rejeceramus à nobis Deũ conditorẽ noſtrũ: fas erat, uti adverſario noſtro Diabolo ſubjiceremur. Miſert⁹ noſtri Filius DEI deſcendebat de cœlis, ſed & ipſe, vitæ Dux, à morte nos redempturus, ducebatur ad mortem. Ablata olim erat in horto vita, & jam ſepeliebatur in horto: ohe! nunc omnis ſimul noſtra ſpes erat ſepulta! utq; nunquam eadem reſuſcitaretur, lapide ſepulchrum obſignabatur. Sed propriâ hodiè virtute vita revixit, reſurrexit glorioſè: par eſt, uti reſtituta ſibi, in ſui locum reponat mortem. Athleta interdũ, cùm adverſariũ ſe proſtraviſſe putat, tùm demùm lethalem accipit plagam: viciſſe mors omnes hactenus nos videbatur, jam victa ipſa jacet atq; ſepulta. Qui cibum accipiunt, quem retinere non poſſunt, etiam, quem ante comederant, propter illum revomunt: Acceperat mors, quod corrumpere corpus non poterat, rejicere ergo tenetur omnia corporis iſtius membra, hactenus prehenſa. *Ubi nunc eſt ſtimulus tuus mors? abſorpta eſt mors in victoriam: DEO ſit gratia, qui NOBIS dat victoriam, per Dominum noſtrum JESUM CHRISTUM!* Nunc pridem mortui ex tumbis reſurgunt: æternâ premendi ſervitute, in libertatem aſſeruntur: vinculis perpetuis

ſtrin-

ſtringendi, exſolvuntur: patriæ reſtituuntur, qui eam
perdiderant: omnes nos vivimus hâc unâ morte, peri-
turi omnes ſine hâc morte. Neq; ſufficit viciſſe mor-
tem, Diabolus quoq; erat debellandus, & iis ipſis qui-
dem, quibus ipſe orbem debellaverat, armis. Pecca-
tum eſt, quô cælo hominem avulſerat: Peccatũ eſt quo
reſtituit hominẽ cœlo. Decerpſerat, inſtinctu Satanæ
homo de arbore cognitionis vetitâ, & præcipitabatur
in infernum: ſed jam roſerat Satanas arborem ſibi veti-
tam, in quâ omnes ſcientiæ theſauri latent, & reſtitue-
re cogitur, quos iniquè à Deo ſeduxerat, ipſe hodie ca-
ptivus tenebrarum catenis ducendus. *Quis jam inten-
tabit crimina adverſus electos DEI? DEUS eſt, qui Ju-
ſtificat: quis ille, qui condemnet? CHRISTUS eſt, qui
mortuus eſt, imò qui & reſurrexit, qui morti venenum
eſt, inferno peſtis.* Dixerat Caiphas: expedit nobis, ut
unus moriatur pro populo, & non tota Gens pereat;
& in hoc quidẽ non falſus erat, ſed impius vates. Periiſſet
non unus tantùm Iſraëlis populus, ſed hominum gens
univerſa. Sed verò, condemnabas juſtũ Caipha, uti in-
terficeretur, non reſpiciens hominũ ſalutem, quin po-
tiùs injuſtiſſimè veritatẽ opprimebas, ſalutẽ perdebas,
vitam extinguebas, Deum affligebas, Meſſiã occidebas.
Partibus ejus ſingulis ſingulare tormentum confere-
bas, caput vepribus perforabas, capillos vellebas, faci-
em ſputis colaphisq; defœdabas, oculos ſpectaculis
mœ-

mœstissimis cruciabas, aures probris saturabas, nares fœtoribus afficiebas, corpus funibus extensum, flagris concidebas, manus pedesq; transfodiebas, linguam aceto, felle, ac siti vexabas, neq; ulla corporis pars dolorū videretur vacua, ipsū deniq; cor lāce terebrabas: ast quid omne hoc conamin Caipha? resurrexit perdēd9 ille gloriosè, tu miserè peris. Perfidissimi Judæorū, perseverantiā Servatoris, in speciem non levi argumento, tentantes, *si Rex Israël est*, inquiunt, *descendat nunc de cruce, & credimus ei. Alios salvos fecit, seipsum salvum faciat, si est CHRISTUS, electus DEI.* Sed, quòd esset electus DEI, non descendit de cruce, qui venerat, uti crucem sustineret. Longè gloriosiùs est, lapide ad monumentum apposito, mortuum resurrexisse, quàm de cruce descendisse vivum. Veruntamen, ne uspiam locorū malitia cesset, glorisissimam illam, & , quâ salutarius nihil conferri nobis poterat, Domini nostri Resurrectionem, haud pauci obfuscare conantur. Milites ad sepulchrum ejus accubantes, NON RESURREXIT, clamant; sed est ablatus. Ecce offam argenteam Pontificum! quâ, quicquid corrupti habebant apud se corruptissimi, in eum evomere jubentur, qui non poterat corrumpi. Ablatus est, inquiunt scelestissimi, & à discipulis quidem suis ablatus. Itane verò, qui triduo ante vivum deserebant, tanto cum periculo mortuum reperent?

Eamne

Eamne nunc induêre fortitudinem miseri, quorum fortissimus ad ancillæ voculam exanimatus concidebat? Res ista altius paulò venit examinanda. Si discipuli illud saxo clausum cadaver sunt furati, cur nemo vestrum, ô milites, restitit? quare omnes hoc concestis? immò *dormiebamus*, respondent, qui ad vigilandum erant constituti. Sit ita: si dormivistis, excubitores vigilantissimi, quomodo fures istos clancularios vidistis? nisi forte apertis dormitaveritis oculis, prout lepores solent. Mendacem oportet esse memorem: somniastis fortè, unde somnia venditis: somniis, quid esse mendaciùs solet? Illud verô, scitote, spurcissima vestra in gloriosissimam hanc Domini nostri Resurrectionem mendacia valitura, quod adversus solem nebulæ valent. Æterne Sol, CHRISTE Triumphator! per hanc commentorum nubem, potentiam tuam magis asseruisti: non effulsisset sic veritas Resurrectionis Tuæ, nisi mēdaciorū eam sic caligo pressisset! Mirum tamen hic est, quod & Discipuli Servatoris Resurrectionem negare non vereantur. Thomas expressè, *nisi videro*, inquit, *in manibus ejus vestigium clavorum, & mittam digitum meum in vestigium clavorum, & mittam manum meam in latus ejus, non credam.* Ast veniâ dignos hosce judicas, mitissimè JESU, quòd non perfidiæ pernicies ipsos habeat, sed incredulitatis tantùm crassities premat. Cerne manus, Thoma, trans-

fixas,

fixas, cerne latus transfossum, corpus universum contrecta, & videbis sentiesq; ipse, quod credere hactenus detrectasti. De iis quid dicendum erit, qui non corpus tantùm CHRISTI tangunt, sed & subindè comedendū, & sanguinem ejus bibendū sumunt, & tamen Resurrectionem ejus malitiosissimè negant? Illud enim adeò hodiè frequens est, ut quoquò animum, aures, oculos flectas; minimos, medioxumos, maximos, NON RESURREXISSE CHRISTUM, debacchantes deprehendas. Scilicet, si caput nostrum crederent surrexisse, & ipsi ad Resurrectionem aliquādo adspirarent. Sed impossibile est, sic vivere posse, quemadmodum passim vivitur, & aliam vitam expectare. *Non resurgemus*, inquit Apostolus, *ad vitam, si non commorimur, non conglorificabimur, si non compatimur, non conregnabimus, si non simul sustinemus.* Quid enim? CHRISTUS in doloribus, nos in delitiis vivemus? Illius erunt sputa, spinæ, flagra; nostrum erunt, non dicam mensæ, risus, joci, voluptates, gaudia, honores; sed injustitiæ, iniquitates, odia, simultates, fraudes, latrocinia, bella, cædes? Quamdiu tam fatuis consiliis insistemus? Humiliavit semetipsum CHRISTUS; nos extollimur, &, quicquid humanitatem sapit, detestamur. Vanissimi sum⁹, si promissa affectamus præmia, &, quicquid præmittendū est officii, detrectam⁹. Certus & indubius sermo est, quemadmodū CHRISTUS

STUS resurrexit à mortuis, per gloriam Patris, ita & nobis in novitate vitæ esse ambulandum. *Vetus etenim homo noster simul crucifixus est, ut destruatur corpus peccati, ut ultra non serviamus peccato.* Præclarum prorsus est, notatuq; maximè dignum, quod de Josiâ Regum Fasti produnt. Præcepit, inquit Sacer Historicus, Josias omni populo, facite Pascha Domino DEO vestro, nec enim factum est Pascha tale à diebus judicum, & omnium dierum Regum Israël, & Regum Juda, sicut in octavo decimo anno factum est Pascha istud Domino in Jerusalem. *Sed & Pythones, & hariolos, & figuras idolorum, & immunditias, & abominationes, quæ fuerant in terrâ Judæ & Jerusalem, abstulit Josias, ut statueret verba legis.* Hoc idem est, quod epulari Apostolus vocitat, non in fermento veteri, neque in fermento malitiæ aut nequitiæ, sed in azymis sinceritatis & veritatis. AMANTISSIMI MEI, sat diu fermenti acorem impatientia nostra, fastus, pigritia, & invidia pani nostro incoxerunt; nunc azymos patientiæ, humanitatis, piæ solertiæ, spiritalis lætitiæ, divinæ charitatis comedamus. Expergiscere, quisquis dormis, & surge à mortuis, & sic demum, qui SURREXIT hodie, CHRISTUS tibi illucescet!

P.P. sub Sigillo Rectoris.

d. XI. April. M. DC. LXIX.

